

המדריך המלא להכנסת אורחים מושלמת

ודיבר אליהם דברים רכים, אולי יסכימו שיכניסם לביתו].

ג. לאפשר להם להתארגן מהדרך, בהיגיינה ושאר הצרכים האישיים. [כמו שאאע"ה הביא לאורחים מים לרחיצת רגלים מאבק וטינוף הדרך].

ד. לתת להם שהות להתאושש ולנוח מעמל הדרך בטרם יגיש לפניהם את הסעודה. [כמו שאאע"ה ביקש מהם להישען ולנוח בצל האילנות].

ה. לשכנע אותם שהאירוח לא מהווה טרחה עבורו. [כמו שאאע"ה אמר רק "ואקחה פת לחם וגו' אחר תעברו", ולבסוף הכין סעודה שלמה לכבודם, כדרך הצדיקים שאומרים מעט ועושים הרבה].

ו. להכין הכל בזריזות, להגיש מיד כל דבר שמוכן, לא לעקב את הסעודה עד להשלמת כל התפריט, ולשרת אותם בעצמו. [כמו שמתואר בתורה בהרחבה].

ז. אחרי האכילה ללוות אותם לדרכם.

ח. לשתף את בניו, לחנך ולהרגיל אותם במצווה זאת. [כמו שנאמר על אאע"ה "ויתן אל הנער" ופירש רש"י שזה ישמעאל, וציוה עליו כדי לחנכו במצות].

הדרכות נוספות שהביא מהספרים הקדושים:

טז. אם מארח ללינה – יתן להם את המיטות הנוחות ביותר, במיטה נוחה נחים יותר טוב, ולפעמים זה חשוב יותר מהכיבוד.

יז. באופן כללי יחשוב בכל דבר 'מה ההיתי רוצה שיעשו לי אם ההיתי מתארח'.

יח. בסיום האירוח ללוות את האורח, בפרט כשהוא לא יודע את הדרך, וחז"ל [בסוטה מ"ו:] הפליגו מאד במצוה זו, ואמרו, ששכר לוויה – אין לו שעור.

מלבד הסגולה שבדבר – כמו שאמרו [שם] כל המלוה חברו אפילו ד' אמות בעיר, שוב אינו נזוק [אותו היוצא לדרך]; וכל שאינו מלוה, כאלו שופך דמים.

[כדי שהקורא לא יקבל רתיעה, וימנע מלהכניס אורחים, בטענה שאינו יכול לעמוד ברף הגבוה שנדרש ממנו.

צריך לדעת שאין זו טענה אלא אם כן יש מארח אחר שמסוגל לארח טוב ממנו].

אמר רב יהודה אמר רב גדולה הכנסת אורחין מהקבלת פני שכינה, דכתיב: ויאמר (ה) אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור וגו'. [שבת קכ"ז].

החפץ חיים זצוק"ל מפנה את תשומת לבנו לכך שהתורה הרחיבה לספר לפרטי פרטים את מצוות הכנסת אורחים שקיים אברהם אבינו, באופן שלא מצוי בכל חלקי התורה, שגם אותם קיים אברהם אבינו.

הסיבה היא כדי להדריך אותנו, ללמוד מאבינו הזקן, איך הצורה הטובה ביותר להתנהג עם האורחים.

בספרו אהבת חסד [ח"ג פ"ב] מעניק לנו הח"ח הדרכה מפורטת שבנויה על הלקחים שניתן להפיק, והרגישויות שיש ללמוד מדרכיו של אאע"ה.

א. לפתח חביבות למצווה זו – לרצות ולצפות, וגם לחפש את ההזדמנות לקבל אורחים לביתו. [כמו שאאע"ה התאמץ מעבר לכוותיו הדלים ביום השלישי למילתו לשבת בפתח האוהל להמתין לאורחים].

ב. להעניק לאורחים יחס של חיבה וכבוד, בדומה להתייחסות שמתאים להעניק לעשיר נכבד שבא לבקרו. [כמו שאאע"ה רץ לקראת האורחים, ונשתטח לפניהם,

ט. להציע מיד לאורח כיבוד קל, גם אם בהמשך מצפה לו ארוכה דשנה, אולי הוא כבר רעב מאוד.

י. לקבל את פניו בחיוך, להשרות אווירת שמחה, להסתיר את דאגותיו ולא להפוך את אורחיו לכותל הדמעות, כי עלול להפסיד את כל שכרו, אם יצאו ממנו בתחושה מדוכדכת.

יא. לתת הרגשה רחבות, ולא להפגין דקדוקי עניות.

יב. לרומם את רוחם במחמאות, ודברי חיזוק.

יג. להפגין רצון טוב לפנק אותם יותר ממה שנתן להם, ולהביע צער על כך שאין באפשרותו לעשות זאת.

יד. שיפרוס להם בעצמו נתח יפה מהפת, ויעמיס להם בצלחת האישית מהכיבוד, כדי שלא יתביישו לקחת [מהזוהר].

טו. שלא להביט בפניו כשהוא אוכל.

לתגובות הערות והארות ניתן לפנות לכתובת: peninim88@gmail.com

לתרומות בנדירים פלוס - 'נוה אריה' - פנינים מאירים'